

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XLIII. Christi vulnerum stigmatis Cor D. Augustini saucium fuisse creditur. Permira quæ de eodem corde scriptis prodita sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

Lib. Medi-
tat. cap. 18.

*iam amemus & curramus. Denique alibi:
Da mihi te Deus meus, redde mihi te. En a-
mo, etsi parum est, amem validius. Non pos-
sum meiiri, ut sciam quantum desit mihi
amoris ad id quod satis est, ut currat vita
mea in amplexus tuos, nec auertatur donec
abscondatur in abscondito vultus tui. Hoc
tantum scio, quod mihi male est prater te,
non solum extra me, sed in meipso. Et omnis
mihi copia, qua Deus meus non est, egestas est.*

NOTA.

CAPVT XLIII

*Christi vulnerum stigmati cor D. Augustini
saucium fuisse creditur. Permira qua de
eodem corde scriptis prodita sunt.*

Vincent.
Ferrer.
D. Bonau.
teste Ma-
bur. t. 20.
circa fin.
Flor. Ba-
taus lib. 5.
De instit.
Christ. c. 11.
Ioann. ab
Angel. in
Triumph.
amoris Dei
p. 1. c. 11.

QVAMVIS autem tanta fuerit amoris
huius intensio, tantumque ardentes
hec sagitte penetrauerint animum eius (nam
quantum praestat animus corpori, tantum
vulnus amoris internum externo corporis
vulneri) nihilominus asserunt nonnulli vi-
ri graues (forsitan inducti verbis hisce Au-
gustini, *Sagittaueras tu Domine caritate
tua, cor meum, &c.*) non tantum spiritali
vulnere seu tralaticio, verum etiam arca-
nis factorum vulnerum Iesu Christi stigma-
tis sauciatum Augustini cor fuisse; nimi-
rum ut ipsum omnimodis Dei esse demon-
straretur. Vnde Emanuel Corea parte se-
cun-

cundâ Histor. S. Ioannis Saguntini:

*Gentis Eremicola Pater Augustinus, amore
Divino accensus, Christū meditatus, ab illo
Fonte capit plagas, ex illo fonte sagittas.*

Testantur ad hæc veteres nonnulli, cor ipsum non esse coniunctum reliquo corpori, sed cū moreretur, vel ab Angelo, vel à quibusdam ipsius Augustini piis cultoribus, quemadmodum fieri nonnumquam solet, visceribus ceteris exceptum fuisse, interque varias procellas temporum delituisse, quousque sub annum D C C C C. L I. Sigisbertus Episcopus Lugdunensis, S. Augustini præcipuè studiosus, diuinitus id ipsum accepit. Solebat is ardentibus votis à Deo expetere, ut pro amore, quo in ipsum Patrem Augustinum ferebatur, aliquâ dumtaxat sacrarum reliquiarū particulâ se donaret, priusquam ex hac vitâ decederet. Quas preces cū ex more sub horam primam in oratorio suo frequētaret, subitò ipsum obdormiuisse, & Angelum non ita pòst venisse ferunt cum vasculo crySTALLINO pereleganti, & inimitabilis artificij, quod aurei circuli ambiebant, & cuius pedunculus erat ex auro obryzo, ipsaque pyxis monilibus intertexta lucebat. Quam cū idem Angelus summâ reuerentiâ in sacelli eiusdem altari reclinasset, ad Episcopum conuersus,

Ecquid

Antiqui
German.
cod. manu-
scripti.
H. Roman.
Cent. 6.

Cor D. Au-
gustini di-
uinitus al-
latum Epi-
scopo Lug-
dunensi.

Ecquid dormis Sigisberte? dixit, Expergiscere. Quo rogante quisnam ad se loqueretur, Respondit ille: Sum Angelus, quondam Augustini tutelæ traditus, qui etiam cordis eius singularem habeo rationem. Sic enim Deo visum est, vt ne periret hoc, quod tantopere in ipsius amorem exarsit, & quod adeò diuini amoris fategit, quodque tam subtiliter de sanctissimâ Trinitate differuit. Quamobrem exurge, & accipe munus istud eximium, quod tibi præsertim à Deo sum iussus ferre, in tui piorumque hominum consolationem. Quo dicto Angelus disparuit. Episcopus verò pro tantâ in se beneficentiâ penitus amore incensus, respexit in altari eiusdem sacelli prædictam vrnulam pretiosissimam, in quâ Cor erat diui Augustini, tam vegetum tamque recens, ac si tum primùm fuisset de corpore eiusdem acceptum. Quo tam præcellenti munere affectus Sigisbertus, ingentes Deo gratias egit, ac populares suos idipsum latere nolens, per vniuersam dicecesim promulgari iussit. Cuius rei famâ commotus populus, ex vrbibus & pagis adiacentibus, visendi studio ad Episcopum vndique confluisse dicitur. Cùm verò in gratiarum actionem, sicut est in more, caneretur hymnus *Te Deum*, essetque peruentum ad hunc versu-

versiculum, *Sanctus, Sanctus, &c.* visum est cor ipsum nouo miraculo commoueri, palpitare, atque exultare in Deum viuum, ac si recens fuisset fauciatum illâ ter amabili sagittâ sanctæ Trinitatis. Similes motus habuisse perhibent anniuersariâ die, cùm eo in altari maiore deposito Sacrum fieret; quoties videlicet Sancta Trinitas voce sacerdotis exprimeretur. Quo tam stupendo miraculo percussus omnis populus in Dei laudem prorupit, & B. P. Augustinum vnanimi voce concelebrauit. Idem ferè totidem verbis confirmat B. Iordanus è Saxoniâ, asserens ex probatissimorum virorum fide in Ecclesiâ (vt loquitur) tam inclyti Doctoris, cor vasculo crySTALLINO inclusum, quoties Beatissima Trinitas coram eo nominabatur, vel liber eius de eadem conscriptus expandebatur, notabiliter exiisse. Effert id super alia id genus mirabilia, quæ alicui Sanctorum accidere. Legitur quidem, ait, quòd ossa Elisæi post mortem eius, mortuum suscitarent. Item quòd in corde beati Ignatij repertum est nomen I E S V, literis aureis inscriptum; & quòd ossa diuorum Nicolai & Catharinæ riuus olei scaturirent: sed his omnibus videtur admirabilius, quòd cor D. Augustini post mortem habuit motus, velut intel-

V

ligen-

Liber Pannis quotidianus, in Biblioth. monasterij S. Laurètij in Escuria-co.

Serm. 149. de Sanctis. Liber MS. in Biblioth. monasterij de Turrib. in Lusitan.

Sūmā admiratione dignum.

ligentis naturæ, ad pronuntiationem, vel etiam scriptionem Sanctissimæ Trinitatis semet efferendo. Idem facere solitum in Missâ, ad recitationem horum verborum, Sanctus, Sanctus, &c. refert liber inscriptus, *Panis quotidianus* Anagninæ impressus anno M. D. I X. Addunt id temporis, quo solitum erat in altari publicè videndum exhiberi, neminem hæreticorum ausum fuisse eam Ecclesiam subintrare. Imò si quis ausu temerario id ipsum attentasset, instar Ananix & Saphiræ confestim emori, vel saltem consternatum ad limen templi iacere. Eam proin esse causam, ob quam S. Augustinum pingunt cum hæreticis quibusdam ad pedes eius abiectis, ac velut emortuis. Assolet denique cor ipsum attingi quibusdam spherulis seu amuletis, & illa domum velut reliquiæ inter sacra referri. Confirmat id perillustre decus familiaris nostræ, P. Augustinus de IESV à Castro, Bracharësis Archiepiscopus, qui auctoritate Gregorij XII. Bauaricam prouinciam visitans, inter ceteras reliquias argenteam Monachij capsulâ deprehendit, quam post in Lusitaniâ retulit, pluribus seris obfirmatam: in quâ seruabatur corculum ferreum, magnitudinis vnus acini, obductum aureo circulo, cum hac inscriptione: *Cor admo-*

H. Roman. p. I.
Chron.
cap. 35.
Manuscr.
Salmaticæ.

*Corculum
ferreum &
aureum.*

*ium verò cordi S. Augustini: ferreum propter
nimiam eius constantiam, & aureum propter
inflammatam eius caritatem.*

CAPVT XLIV.

*Summa D. Augustini à mundo & crea-
turis auersio.*

ITA QVE mirum haud videri debet,
(quamquam hoc ipsum ingens est mi-
raculum) si tam efficacibus iudiciis hono-
ris, est Augustinum Deus à morte profecu-
tus. Fuit enim, vt iam non semel ostensum
est, non vsitata nec cõmunis eius in Deum
caritas, quâ sic in Deum ferebatur, vt crea-
turas omnes negligeret, & negligendas esse
proclamaret ei, qui Dei filius & heres esse
desiderat. Elegantissimas tanti viri senten-
tias pro rei naturâ Lector tecum expende:

*Vae tibi, si amaueris condita, & deserueris
Conditozem. Pulcra tibi sunt, sed quanto est
pulcrior qui ista formauit? Et alibi: Auare
quid aliud (quàm Deum) petas? quid tibi
sufficit, cui Deus non sufficit? Quanta tibi
mundus post dorsum strepit, vt retrò respi-
cias? id est, vt in rebus presentibus, nec præ-
sentibus (non enim dicenda sunt presentia,
numquam stantia) spem tuam ponas, & ab eo
quod promisit Christus, & nondum dedit (sed
quia fidelis est, dabit) auertas animum tuum,*

Tract. 2.
in cap. 2.
Ep. S. Ioã.

Solus Deus
expetendus.
Serm. 29.
De verb.
Domini.